

ת"פ 16483/05/17 - מדינת ישראל נגד AHMED EDRIS, ההליכים בעניינו הותלו, HABTOM GHEBEMICHAEL

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16483-05-17 מדינת ישראל נ' EDRIS ואח'
ת"פ 46958-03-18 מדינת ישראל נ' EDRIS
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל

המאשימה

נגד

1. AHMED EDRIS - ההליכים בעניינו הותלו
2. HABTOM GHEBEMICHAEL
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

הנאשמים

הכרעת דין (נאשם 2)

1. כמצוות הוראות סעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע, בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את הנאשם.

א. רקע כללי, השתלשלות ההליכים המשפטיים וגדר המחלוקת בין הצדדים:

(1) הרקע לאירוע ותמצית כתב האישום:

2. ביום 08.12.15 בשעה 17:20 לערך הגיע המתלון - קצין משטרה ששירת באותה עת כמפקד תחנת "שרת" שבדרום תל-אביב - לצומת הרחובות לישנסקי ולוינסקי בתל-אביב (להלן - המקום). השעה היתה כבר שעת חשיכה. המתלון, שנהג ברכב משטרתי ללא סימני זיהוי אך היה לבוש במדי משטרה, השקיף על המקום מתוך הרכב.
3. הנאשם, יליד שנת 1989, הוא נתין זר מאריתריאה. הנאשם נמצא בישראל כעשור ודובר היטב את השפה העברית. הנאשם עבד במועד הנ"ל בחנות (מסוג "סופר") ברחוב לוינסקי, המצויה בצמידות למקום.
4. לפי הנטען בעובדות כתב האישום, המתלון הגיע למקום במועד הנ"ל במסגרת ביקורת, וזאת בזיקה להנחיה שהוציא לשוטריו בנוגע לטיפול באזור. אז הבחין המתלון בנאשמים ובאדם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן - האחר), והחל לצלמם במכשיר הטלפון הנייד שלו.

משהבחין הנאשם כי המתלון מצלם אותו פנה אליו ואמר לו: "יא שרמוטה מה אתה מצלם? אנחנו נהרוג אותך, לך מפה". הנאשם גם פנה לנאשם 1 ולאחר ואמר להם: "הבן זונה מצלם אותנו" וכל השלושה החלו מתקרבים למתלון.

בשלב זה פתחו נאשם 1 והאחר בריצה לכיוון המתלון, תוך שנאשם 1 צועק לעברו "בן זונה, אני אהרוג אותך". המתלון נאלץ אפוא לנוס מהמקום ופתח בנסיעה.

למחרת היום (דהיינו: ביום 09.12.15) אותרו הנאשמים ונעצרו, אזי נמצאו ברשות נאשם 1 אופניים חשמליים אשר היה עליהם חשד סביר כי הם גנובים.

5. על רקע עובדות נטענות אלה הואשמו שני הנאשמים - בכתב האישום שלפניי - בעבירת **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ונאשם 1 הואשם, בנוסף, בעבירה של **החזקת נכס חשוד כגנוב**, לפי הוראות סעיף 413 לחוק העונשין.

(2) השתלשלות ההליכים המשפטיים ואיחוד התיקים שבכותרת:

6. השתלשלות ההליכים המשפטיים בתיקים שבכותרת היתה מורכבת-משהו, הן עקב תקלות חוזרות בניסוח כתבי האישום והן עקב קשיים באיתור הנאשמים (בעיקר נאשם 1), שהביאו לכך שההליכים המקדמיים בפרשה זו התנהלו לפני שלושה מותבים שונים.

7. בתחילה הוגש כתב אישום בגין האירוע נגד שלושה נאשמים, דהיינו: שני הנאשמים שבכותרת וכן נאשם נוסף, מר אברהם מוגרבי (להלן - מוגרבי), וזאת במסגרת ת"פ (ת"א) 16187-11-16 **מדינת ישראל נ' אדריס ואח'** (להלן - התיק המקורי). בכתב האישום בתיק המקורי הואשם מוגרבי באמירות המיוחסות כיום, בכתב האישום שלפניי, לנאשם. ואולם, במסגרת ההליכים המקדמיים בתיק המקורי החליטה המאשימה למחוק את כתב האישום נגד מוגרבי ולתקן את נוסח כתב האישום נגד נאשמים 1 ו-2 לנוסח המופיע לפניי, כפי שפורט לעיל.

8. יש לציין כי התיקונים בעובדות כתב האישום לא התמצו בייחוס האמירות לנאשם (להבדיל ממוגרבי) אלא כללו גם שני תיקונים עובדתיים נוספים, כלהלן:

ראשית, בכתב האישום בתיק המקורי צוין כי המתלון הבחין במקום בשלושת הנאשמים (דהיינו: הבחין בנאשמים 1 ו-2 ובמוגרבי) ואילו בכתב האישום המתוקן צוין שהמתלון הבחין בנאשמים 1 ו-2 וב"אחר", שזהותו אינה ידועה.

שנית, בכתב האישום בתיק המקורי נטען כי נאשמים 1 ו-2 הם אלה שפתחו בריצה לעבר המתלון, בעוד שבכתב האישום המתוקן מיוחסת הריצה לנאשם 1 ולאחר (וכאן נפלה טעות נוספת בעובדות כתב האישום המתוקן, שכן נכתב בו כי מי שפתחו בריצה היו "**הנאשם והאחר**" מבלי לציין במי מהנאשמים (1 או 2) מדובר. עם זאת, מהמשך הדברים ברור כי הכוונה היא לנאשם 1 וכך גם טען ב"כ המאשימה בסיכומיו - ר' בפרוטוקול, עמ' 79 שורה 18).

9. שני הנאשמים, שנותרו כאמור בכתב האישום המתוקן (דהיינו: נאשמים 1 ו-2), לא אותרו ועל כן כתב האישום נגדם בוטל (ר' בהחלטת כב' השופט דרויאן מיום 20.03.17). לאחר איתורם הוגש כתב האישום המתוקן מחדש, לפני כב' השופטת נחמן (ת"פ **16483-05-17**). דא עקא, שנאשם 1 שוב לא אותר ועל כן כתב האישום נגדו נמחק בשנית (ר' בהחלטת כב' השופטת נחמן מיום 22.01.18). נאשם

2, להבדיל, כפר באמצעות באת-כוחו במיוחס לו ועניינו הועבר לשמיעת הראיות לפניי. בין לבין שוב אותר נאשם 1, אשר נמצא באותה העת במשמורת במתקן "סהרונים", והוגש נגדו כתב אישום מחודש בנפרד (ת"פ 46958-03-18). נאשם 1 כפר במיוחס לו ועניינו הועבר גם כן לשמיעת הראיות לפניי, תוך איחוד המשפטים בשני התיקים הנ"ל (ר' בהחלטת כב' השופט מלמד מיום 28.05.18).

10. גם לאחר איחוד המשפטים לא תמו התקלות, בין השאר בשל קשיים בהבאת נאשם 1 ממתקן "סהרונים", תקלות שבעטין נגרמו דחיות חוזרות ונשנות. לאחר תום פרשת התביעה שוחרר נאשם 1 ממתקן "סהרונים" ומאז לא התייצב עוד לדיונים לפניי. מאמצי המאשימה לאתר את נאשם 1, כמו גם לבצע צווי הבאה שהוצאו נגדו, לא נשאו פרי. על רקע זה ולבקשת המאשימה הותלו ההליכים המשפטיים נגד נאשם 1, תוך הוצאת צו מעצר (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 71). המשפט לפניי המשיך אפוא נגד נאשם 2 בלבד.

(3) תשובת הנאשם לאישום והטענות המקדמיות מטעמו:

11. תשובת הנאשם (דהיינו נאשם 2) לאישום ניתנה, כאמור, באמצעות באת-כוחו והיתה למעשה כפירה גורפת בעובדות (ר' בפרוטוקול, עמ' 3). במסגרת התשובה נטען כי בעת האירוע לא היה הנאשם מודע לכך שמדובר בשוטר ולא היה מודע לכך שהשוטר החל לצלם באמצעות הטלפון הנייד שלו. בנוסף הוכחו כל האמירות המיוחסות לנאשם ונטען עוד, כי בעת חקירתו דיבר הנאשם רק מעט עברית, אך למרות זאת החקירה לא התבצעה בשפה הטיגרית. לא למותר להעיר כבר עתה, כי תשובה זו אינה מתיישבת עם הגרסה שמסר הנאשם במשטרה - ושעליה הוא גם חזר בעדותו בבית המשפט לפניי - שבה הוא אישר הן את השתתפותו באירוע והן את עיקר האמירות והקללות המיוחסות לו בכתב האישום, תוך הכחשת האיום הנטען בלבד, דהיינו: הכחשת האמירה הבודדת "**אנחנו נהרוג אותך**". לפיכך, בסופו של יום המחלוקת העובדתית בין הצדדים בתיק זה היא מצומצמת מאוד ונוגעת אך ורק לאמרה היחידה הנ"ל.

12. בתחילת הדיון לפניי ביקשה ב"כ הנאשם להעלות שתי טענות מקדמיות, בגדרי הגנה מן הצדק, הנסובות שתיהן סביב נושא אחד והוא חקירת התיק על-ידי תחנת "שרת" - אותה תחנה שהמתלונן בתיק היה מפקדה. לשיטת ב"כ הנאשם, במצב דברים כזה היה מקום להעביר את החקירה לטיפול תחנה אחרת, שכן הותרת תיק החקירה בתחנת זו יצרה, **ראשית**, "מוטיבציה יתר" לטיפול בתלונת מפקד התחנה. **שנית**, וכנובע מכך, בסופו של דבר הוחלט שלא להעמיד לדין את מוגרבי ולבקש לצרפו כעד תביעה, הגם שלשיטת ב"כ הנאשם היתה תשתית להאשמתו בסחר בסמים מסוכנים, והכל משום שגרסת מוגרבי מחזקת את ראיות המאשימה נגד נאשם 1 (במאמר מוסגר יצוין כי תקלה נוספת נפלה בכתב האישום המתוקן בכך ששמו של מוגרבי נשמט מרשימת עדי התביעה ורק עובר לשמיעת הראיות הוגשה בקשה לתיקון השמטה זו - ר' בבקשה מס' 6).

13. כפי שקבעתי בהחלטה בטענות מקדמיות אלה, מדובר בטענות הכרוכות ושזורות בטיעוני עובדה ועל כן לא ניתן להכריע בהן בשלב המקדמי אלא רק לאחר שמיעת הראיות. עם זאת הוספתי וצינתי, באותה ההחלטה, כי מדובר בטענות שעל פני הדברים אינן מסוג טענות שיש בהן כדי להביא - בגדרי הגנה מן הצדק - לביטולו של כתב אישום (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 8-9). נוכח תוצאות הכרעת הדין אין צורך להוסיף ולהרחיב בנושא זה. עם זאת, לא למותר לציין כי הגם שיש טעם בטענה העקרונית - שלפיה אין זה רצוי שחוקרים יחקרו תלונה שהמתלונן בה הוא מפקדם הישיר, ולו מטעמים של מראית

פני הצדק - בסופו של יום לא הונחה לפניי תשתית ראייתית ממשית לטענת ההגנה שהחקירה בתיק ספציפי זה עוותה, או הושפעה באופן מהותי כלשהו, עקב מעמדו של המתלון כמפקד התחנה.

ב. עיקר פרשת התביעה:

14. מטעם המאשימה העידו בבית המשפט המתלון, חמישה שוטרים נוספים ומוגרי (לאחר שקיבלתי את בקשת המאשימה להוסיפו לרשימת עדי התביעה), וכן הוגשו מספר מוצגים. יוטעם, כי נוכח העובדה שהכרעת דין זו עניינה בנאשם בלבד, חלק מהמוצגים - ואף חלק מעדויות העדים-השוטרים - המתייחסים רק או בעיקר לנאשם 1 אינם רלוואנטיים כאן. מכל מקום, העד המרכזי בתיק זה הוא כמובן המתלון, שכן יתר העדים (למעט מוגרי) לא היו עדים לאירוע עצמו, ולכן נתחיל דיונו בהתייחסות לעדותו.

(1) עיקר עדות המתלון:

15. המתלון ערך, למחרת האירוע, שני זכ"ד אודותיו (בכתב יד לא לגמרי ברור), אשר הוגשו לפניי חלף חקירתו הראשית (סומנו ת/12 ות/13). כמו כן הוגשו שתי תמונות, שאותן צילם המתלון באירוע באמצעות הטלפון הנייד שלו (ר' ת/14).

16. בזכ"ד הראשון, מיום 09.12.15 בשעה 13:15, תיאר המתלון את האירוע כלהלן:

1. אתמול בסמוך לשעה 17:23 נסעתי לצומת הרחובות לישנסקי/לוינסקי בין היתר לעשות ביקורת שלי במקום אודות הנחיות וטיפול במקום כפי שהנחיתי בשבועות האחרונים את יחידות השטח וזאת על מנת לצמצם את תופעת הסחר בסמים, הפרת הסדר והטרדת הדיירים במקום...

2. כאשר הגעתי למקום הבחנתי בחבורת בחורים (רובם נתינים זרים ואחד שמוכר לי כמוגרי) בסה"כ כ 7-8, שיושבים בדיוק בנקודה ה"בעייתית" כפי שפורט לעיל... עמדתי סמוך למקום כעשר מטר על הכביש ברחוב לישנסקי, ברמזור עם פינת לוינסקי, וצילמתי בפלאפון שלי את המאתר והנוכחים בו - אדגיש כי בעת הזו שמעתי כי מבין החבורה צועקים וצוחקים על בחורה שעברה במקום (ניתן לראות אותה בתמונה לבושה במיני שחור וז'קט ג'ינס). בחור שעמד בסמוך לחבורה ובאותה כתובת כמטר-שניים מהם - תיאורו - נמוך, מכנס אפור, ז'קט ירוק עם שרוולים כתומים, שיער שחור מקורזל "עומד", עם זיפי זקן, הבחין בי ואמר לי "יא שרמוטה מה אתה מצלם, אנחנו נהרוג אותך לך מפה". אציין כי ישבתי בתוך הרכב במושב הנהג כאשר אני לובש מדים, עוד אמר הבחור עם הז'קט הירוק שרוולים כתומים כאשר הוא פונה לחבורה שישבה בצמוד אליו - בן זונה מצלם אותנו ועשה תנועה לכיווני, בשלב הזה קמו שני חשודים נוספים. תאורם אחד גבוה, כהה עור תספורת מוהיקן שיער שחור, לבש נעל לבנה, מכנס ג'ינס בהיר וסוודר כהה (מופיע בתמונה כבחור שעומד במרכז התמונה ולצידו בצד שמאל (מהכיוון של המביט בתמונה) יושב מוגרי ודופן הקיר) והשני שלצידו ישב בחור נוסף (מופיע בתמונה כבחור שיושב לצידו מצד ימין של המביט בתמונה. תאורו כהה עור, נמוך, לבש ג'ינס, נעלי ספורט, תספורת קצוצה, ז'קט מנומר) וכאשר קמו החשוד הגבוה מביניהם צעק לי "בן זונה אני אהרוג אותך", ושניהם רצו באמוק ובמהירות רבה לכיווני. מכיוון והייתי לבד והאפשרות

היחידה שהיתה לי כדי שלא יפגעו בי היתה [או] להוציא אקדח ולירות לכיוונם או להימלט מהמקום בחרתי באפשרות השנייה, נתתי גז ונסתי בנסיעה (באור אדום מהמקום). השניים רדפו אחריי עוד כמה מטרים ונעצרו. עשיתי פרסה בצומת רחובות לוינסקי/הר ציון הזעקתי כוחות יס"מ, נעמדתי כעשרים שלושים מ' מהמקום על לוינסקי בצד השני של הכביש ותיצפתי לעבר החבורה כשאני מביט היטב בחשודים ומזהה וחורט את פרצופם ותאורם בזיכרוני. המתנתי כמה דקות ואז ראיתי כי מתחילים להתפזר, הנחיתי את הכוחות לפזר את מי שנשאר. הפצתי התמונות וידיאטי כי יבצעו סריקות לאיתור החשודים.

3. היום בסמוך לשעה 12:50 הבחנתי בתמונת חשוד שהופצה בפורום "פיקוד התחנה" ומיד זיהיתי כי הבחור שמופיע בתמונה הינו החשוד הגבוה מאתמול, כ"כ ראיתי בתחנה וזיהיתי בוודאות כזה שאיים עליי ורץ לעברי אתמול. לידיעה. פרטי החשוד שזיהיתי (לפי אפיס) - אידריס אחמד (נאשם 1 - ש.א.) (ר' בזכ"ד ת/12)^[1].

17. המתלון כתב כאמור זכ"ד נוסף, כנראה אף הוא ביום 09.12.15 בשעה 18:10 (ברובריקה המיועדת לתאריך נרשם 9/ בלבד). כתב היד בזכ"ד זה ברור אף פחות, אך כעולה מהרישום בזכ"ד עסק המתלון באותו יום בטיפול בהפגנה שנערכה בגינת לוינסקי. לאחר מכן עבר המתלון בנסיעה, בפינת הרחובות לוינסקי/לישנסקי, והבחין "בבחור אשר לפי תאורו גופו ופניו זיהיתי כבחור שאתמול צעק ואיים (כפי שמפורט בדו"ח קודם) שלבש ז'קט ירוק עם פסים כתומים ושיער מתולתל 'אפרו' כפי שמצולם. עמדתי במקביל וקראתי למ' יס"מ דודי שלם שהיה בסמוך למקום (בהפגנה בגינה) הנ"ל הגיע ועי[כ]ב את החשוד עפ"י תיאור שמסרתי ואני המשכתי לתחנה" (ר' בזכ"ד ת/13).

18. עוד הוגשו כאמור, באמצעות המתלון, שתי תמונות שהוא צילם בטלפון הנייד שלו ולאחר מכן הודפסו (ת/14). על הדפסות התמונות הוסיף המתלון כיתובים בכתב ידו, המתייחסים לשלושה חשודים מעורבים (ללא ציון שמותיהם), כאשר את הנאשם סימן בתמונות כ"חשוד מתסיס 3". יש להעיר כי מדובר בתמונות ללא תאריך ובאיכות ירודה, שקשה להבחין בהן בתווי פניהם של המצולמים.

19. בחקירתו הנגדית חזר המתלון על האמור בזכ"ד שערך. המתלון אישר כי היה ברכב משטרתי "לבן", דהיינו רכב ללא כל סימני זיהוי משטריים (בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 26). עם זאת, בהמשך הדברים הוסיף המתלון וטען כי על אף שהוא לא יצא מהרכב האמור, הוא סבור כי הנוכחים במקום אמנם ראו שברכב יושב שוטר (שם, עמ' 48 שורה 2). המתלון אישר כי דובר בעת האירוע בשעת חשיכה, אך הוסיף כי הצומת עצמו מואר (הגם שלא ציין עובדה זו בזכ"ד - ר' שם, עמ' 51 שורה 28 ואילך).

20. המתלון ציין כי הוא מכיר את מוגרבי מעבודתו, אך כשנשאל ספציפית על אברהים מוגרבי הוסיף: "לא סגור על זה. הם כמה אחים" (בפרוטוקול, עמ' 46 שורה 22). לעניין התמונות ת/14 שב המתלון וציין כי צילם אותן באמצעות הטלפון הנייד שלו, אף שכיום הן אינן ברשותו משום שהחליף טלפון (בפרוטוקול, עמ' 43 שורה 20). המתלון נשאל האם מוגרבי מופיע בתמונות והשיב: "אני לא יכול לראות בוודאות" (שם, עמ' 51 שורה 20). בשלב מאוחר יותר הבהיר המתלון שמוגרבי לא היה בין אלה שרצו לכיוונו ורדפו אחריו; וכדבריו: "כתוב שחור על גבי לבן שאברהים היה חלק מהחבורה, וכשכתוב ששניים רצים כתוב שזה שניים אחרים" (שם, עמ' 52 שורה 12 ואילך).

(2) עיקר עדותו של מוגרבי:

21. בתחילה נראה היה כי הצדדים הסכימו להגשת הודעתו של מוגרבי חלף עדותו הראשית, אך בהמשך התנגד לכך ב"כ נאשם 1 ועל כן מוגרבי העיד לפניי גם בעדות ראשית (בפרוטוקול, עמ' 54 שורה 17 ואילך). עם זאת, בסופו של דבר הודעתו של מוגרבי הוגשה לפניי, וזאת כמוצג מטעם הנאשם דנא (סומנה נ/1).
22. הודעתו של מוגרבי נגבתה ביום 09.12.15, דהיינו יום לאחר האירוע, החל בשעה 17:08. מוגרבי (יליד שנת 1996) תיאר עצמו כמחוסר בית, המסתובב באזור גינת לוינסקי, ובתשובה לשאלת החוקר מה ראה באירוע השיב: **"היה [אריתריאי] שצעק למה הוא מצלם למה הוא מצלם"** (הנאשם - ש.א.), **היה את הבחור הסודני שנעצר איתי היה שרדף אחרי השוטר** (נאשם 1 - ש.א.). "נ/1, שורה 19 ואילך). בהמשך הוסיף מוגרבי ואמר: **"זה שעצרתם אותו יחד איתי"** (נאשם 1 - ש.א.) **ועוד אחד שקוראים ז'וזלי בחור סודני, היה לבוש חולצה צבאית כזאת ומכנס לא זוכר איזה צבע והוא גם שיער קצוץ, הם רצו אחרי השוטר, היה אריתריאי שעובד בסופר** (הנאשם - ש.א.) **שצעק למה הוא מצלם [מ] למה הוא מצלם [מ], ואז הבחור שעצרתם איתי ועוד אח סודני רדפו אחרי האוטו"** (נ/1, שורה 22 ואילך).
23. החוקר הטיח במוגרבי כי הוא היה זה שקילל את השוטר-המתלונן ואיים עליו, אך מוגרבי הכחיש זאת וטען שהוא רק ישב במקום תוך עישון "ג'וינט" (נ/1, שורה 25 ואילך). בהמשך הטיח החוקר במוגרבי עוד, כי הוא לא רק קילל ואיים על המתלונן אלא היה גם מאלה שרדפו אחרי המתלונן בכדי לתקוף אותו, אך מוגרבי הכחיש גם טענה נוספת זו (שם, שורה 34 ואילך). בנוגע לאישה שעברה במקום אמר מוגרבי שהיא **"ביקשה ממני כמה ש[כ]טות וזהו היו סודני[ם] שצחקו עליה מס[ת]לבטים עליה"** (שם, שורה 50 ואילך). החוקר הטיח במוגרבי שהוא מוכר נייס גאי והדבר מפריע לדיירים באזור, והלה השיב: **"אני נייס מוכר בסדר"** (שם, שורה 53).
24. בעדותו הראשית בבית המשפט ציין מוגרבי כי עבר רבות מאז האירוע, לרבות בגין פגיעת-ראש קשה, ואף שינה את דרכיו ועלה על דרך חדשה. לדבריו, במהלך האירוע הוא ישב **"מסטול צולל"** ואינו זוכר ממנו דבר, למעט העובדות שבהן נזכר לאחר שקרא את הודעתו (בפרוטוקול, עמ' 54 שורה 31 ואילך). מוגרבי זיהה את עצמו בשתי התמונות (ת/14), כמי שיושב משמאל לנאשם 1 (שם, עמ' 56 שורה 8 ואילך), וכן זיהה את שני הנאשמים, תוך שציין כי את הנאשם הוא מכיר משום שהלה עבד בסופר.
25. את האירוע מושא כתב האישום תיאר מוגרבי כלהלן:
- הוא (הנאשם - ש.א.) התחיל לצעוק: **הוא מצלם הוא מצלם. התחילו לקלל אותו יא בן זונה, ואז התחילו לרדוף אחריו שניים[:]** אחד זה שיושב מולי עכשיו (הנאשם 1) ואחד שאני לא יודע איך קוראים לו אבל הוא היה קורא לעצמו ג'וזולי. אחרי זה יום למחרת עצרו ניידת יס"מ ירדה בתוקפנות ועצרו אותי ואותו (הנאשם 1) באותו רגע. עצרו אותי כאילו אני עשיתי וזה. עכשיו כשקראתי נזכרתי. חקר אותי החוקר כאילו אני זה שקיללתי ואיימתי ואני זה שעשה הכול. ואחרי זה אני אמרתי לו: איך? אתה אומר שיש לך מצלמות וגם וידיאו שמתעד את הכול. מה אתה צריך עד לזה? תראה לי מצלמות, אין לי בעיה. אני יודע שלא עשיתי כלום. אני ישבתי...
- אני לא יודע לשקר. גם כשאני רוצה לשקר מיד יוצא לי האמת. אין לשקר במה אצלי. חקרו

אותי. אחרי כן כשנתנו לי את העדות הזו החוקר אומר לי: אתה מוכר נייס גיא. אמרתי לו: אני? מוכר נייס? בסדר בסדר אני מוכר נייס... (בפרוטוקול, עמ' 56 שורה 17 ואילך).

26. בהמשך הדגיש מוגרבי כי הנאשם לא היה אחד מהרודפים אחרי המתלונן; וכדבריו: "מי שרדף אחרי האוטו זה לא זה שיושב מאחור (הנאשם - ש.א.) אלא אחד סודני. אחד יענו הוא (הנאשם 1) ועוד סודני הם רצו אחרי הניידת. האריתריאי (מצביע על הנאשם 2) רק אמר: הוא מצלם, הוא מצלם" (בפרוטוקול, עמ' 57 שורה 1 ואילך).

27. נוכח גרסתו של מוגרבי - שאינה מפלילה את הנאשם - נמנעה ב"כ הנאשם מלחקור אותו והוא נחקר נגדית רק על-ידי ב"כ נאשם 1. בחקירה זו עמד מוגרבי על גרסתו הנ"ל וחזר וטען כי הנאשם דנא הלן על כך שהמתלונן מצלם ותו לא, תוך שהוסיף כי נאשם 1 וסודני נוסף הם שרצו לכיוון המתלונן ו"אחד מהם אמר את המילים האלה" (בפרוטוקול, עמ' 60 שורה 9 ואילך).

(3) עיקר עדויות השוטרים (הרלוואנטיות) וגרסת הנאשם בהודעתו:

28. מטעם המאשימה העידו כאמור חמישה שוטרים (בנוסף למתלונן) ולהלן נעמוד על עיקר העדויות הרלוואנטיות לענייננו. כפי שצוין כבר לעיל, נוכח העובדה שהכרעת דין זו עניינה בנאשם 2 בלבד, חלק מהמוצגים שהוגשו ומהעדים שהעידו במהלך המשפט אינם רלוואנטיים לה. כך הוא בכל הקשור לאופניים שנתפסו ברשות נאשם 1 ופעולות החקירה שנעשו לגביהן; וכך הוא בכל הקשור למעצרים של נאשם 1 ומוגרבי, שנעצרו יחדיו ביום 09.12.15 בסמוך לשעה 14:00.

(א) עיקר עדות רס"ל יגאל ריידר:

29. רס"ל ריידר הוא שוטר היס"מ שערכב את הנאשם לחקירה ביום 09.12.15 בשעה 18:00, בחשד ל"הפרת הסדר הציבורי" (ר' בדו"ח העיכוב ת/2). בדו"ח הפעולה המצורף לדו"ח העיכוב (ת/1) ציין רס"ל ריידר כי העיכוב נעשה על פי הנחיית מפקדו, דוד שלם, וזאת בהתאם להוראה ממפקד התחנה (המתלונן). רס"ל ריידר תיאר בדו"ח כיצד איתר את הנאשם בחנות בה הוא עובד. בעת העיכוב שאל רס"ל ריידר את הנאשם מה קרה אתמול והלה השיב: "אתה מתכוון לבחור שצילם מהרכב צעקתי לו מה אתה מצלם אותי. שאלתי את החשוד ומי החברים שלו שרצו לכיוון הרכב והוא ענה לי: 'מי אילו שישבו בחוץ אני לא מכיר אותם'" (ר' בדו"ח הפעולה ת/1).

30. בחקירה הנגדית שאלה ב"כ הנאשם את רס"ל ריידר האם הופעלו עליו ועל עמיתיו לחצים בשל העובדה שדובר בחשד לאיומים כלפי מפקד התחנה. רס"ל ריידר השיב שהוא לא היה מעורב בהחלטות ובפקודות באותה העת, אך הוסיף כי לא זכור לו משהו חריג בטיפול (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 3 ואילך).

(ב) עדות החוקר רס"ר דרסה אבטה ועיקר הודעת הנאשם:

31. החוקר אבטה גבה את הודעותיהם של שלושת החשודים בתיק (דהיינו: שני הנאשמים ומוגרבי) ובאמצעותו הוגשו בבית המשפט הודעות נאשמים 1 ו-2. בטרם החקירות החתים החוקר את החשודים על טפסי הודעה על זכויות נחקרים וכן תיעד חזותית את החקירות (ר' המוצגים הרלוואנטיים לנאשם

דנא - ת/6, ת/6א ות/6ב וכן בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 12 ואילך).

32. את הודעת הנאשם גבה החוקר אבטה ביום 09.12.15 החל בשעה 20:36 (ר' בהודעה ת/6). בתחילת ההודעה סיפר הנאשם כי הוא עובד בחנות (מסוג "סופר") שבסמוך למקום, בתפקיד של קופאי וסדרן. את האירוע מושא כתב האישום תיאר הנאשם כלהלן:

אני הייתי בתוך החנות בא[ה] מישהי הומלסית אומרת לנו שהיא רעבה רוצה לאכול, אמרנו שאין לנו, היא לקחה מגבונים של שני שקל תשעים, הבחורה שמה בתוך התיק, עובדת בחנות צעקה היא גנבה גנבה, יצאנו שנינו אני והבחור שעובד שמה קוראים לו באיה לא יודע שם משפחה שלו, אומר לה תוציא[ני] את המגבון והיא הוציאה ונתנה לו, אז הבחור היה מצלם, הבחור שצילם היה מולי בתוך האוטו ואמרתי לו מה אתה מצלם, אמרתי תפסיק לצלם והוא המשיך לצלם ואז לא הפסיק לצלם קיללתני[אמרתי בן זונה בן שרמוטה, הוא המשיך לצלם והסודנים היו בצד ימין שלי והם רצו אליו, והוא המשיך לנסוע (ת/6, שורה 12 ואילך).

33. החוקר אבטה הטיח בנאשם שלקלל שוטר זו עבירה פלילית אך הנאשם חזר ואישר: "אמרתי תפסיק לצלם יא בן זונה יא בן שרמוטה" (ת/6, שורה 24). החוקר שב ואמר לנאשם שלקלל שוטר זו עבירה, אזי הנאשם הוסיף: "אני לא ידעתי שזה שוטר, היה בתוך האוטו רואים רק מעל הכתפיים לא ראיתי את המדים מה הוא לבש וזה היה אי הבנה, זה לא בהבנה יאני" (שורה 26 ואילך).

34. החוקר המשיך והטיח בנאשם: "אני אומר לך גם שאמרתי לשוטר אני יהרוג אותך וזה איום", אך הנאשם הכחיש זאת גם כשהחוקר שוב הטיח בו את הדברים (ת/6, שורה 31 ואילך). הנאשם הוסיף ואמר כי אינו משתמש במילה להרוג ולא היה אומר אותה לא לשוטרים וגם לא לאדם אחר, וטען שלא שמע מישהו אחר מאיים. לשאלה האם הוא יכול לזהות "את הסודנים שקמו לכיוון השוטר" השיב הנאשם: "אני לא זוכר היו הרבה אנשים, אני הייתי מול[ו], אני יודע שאנשים רצו אליו, אני חזרתי אחורה עם ה[ק]ללות שלי אחורה" (ת/6, שורה 37 ואילך).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

35. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו בלבד. הנאשם הציג עצמו כנתין זר מאריתריאה, המתגורר בארץ כעשור ועדיין עובד באותו מקום בו עבד בעת האירוע. כפי שהסתבר בעדותו, הנאשם דובר היטב את השפה עברית והוא הסביר זאת לרקע העובדה ששהה בפנימייה במשך כשלוש שנים (ר' בפרוטוקול, עמ' 72 שורה 21 ואילך).

36. בעדותו הראשית תיאר הנאשם את התרחשות האירוע מושא כתב האישום באופן דומה לגרסה שמסר בהודעתו, כלהלן:

נרקומנית נכנסה לחנות, גנבה לנו מגבונים... יצאתי לצד ימין ללישנסקי, עצרתי אותה ולקחתי את המגבון, פתאום אני רואה רכב פרטי, מצלם, היא התווכחה איתי "תביא את המגבון..." והוא מצלם, אז שאלתי אותו למה הוא מצלם, לא היה לו שום דבר, זה היה אוטו רגיל, לא ראיתי בבגדים שלו משהו מיוחד. אז אמרתי לו שלוש פעמים להוריד את המצלמה, התחלתי לקלל "בן זונה, בן שרמוטה", אז אמרו לי חבר'ה שיושבים בצד, במרפסת שצמודה לקיר ושואלים מה קרה, אמרתי להם שהוא מצלם. שאלו אותי מי זה, אמרתי שהוא מצלם, ואז ישר

חזרתי לעבודה (בפרוטוקול, עמ' 71 שורה 20 ואילך).

37. בחקירתו הנגדית התייחס הנאשם לתמונות ת/14. הנאשם זיהה את עצמו בתמונות והסביר כי תמונות אלה צולמו ברחוב לישנסקי, כאשר החנות בה הוא עובד נמצאת מעבר לפינה, על רחוב לוינסקי (בפרוטוקול, עמ' 73 שורה 3 ואילך). ב"כ המאשימה הטיח בנאשם שהוא התעצבן על המתלונן-השוטר, ולכך הגיב הנאשם: **"קודם כל, אני לא ידעתי שזה שוטר, הוא היה עם אוטו רגיל ובגדים רגילים, וגם ככה, רואים אותו רק מהראש"** (שם, עמ' 74 שורה 19 ואילך). לאחר מכן אישר הנאשם כי קילל את המתלונן ואמר לו להוריד את המצלמה, הגם שנמנע מלהתייחס להטחת ב"כ המאשימה לגבי כך שהתעצבן. עם זאת, הנאשם שב והכחיש, לשאלות חוזרות מצד ב"כ המאשימה, כי אמר למתלונן **"אנחנו נהרוג אותך"** (שם, עמ' 75).
38. ב"כ המאשימה הטיח בנאשם שבחקירתו במשטרה טען לאי הבנה (ר' בפסקה 33 דלעיל), טענה שממנה ניתן ללמוד שהוא דווקא ידע היטב כי מדובר בשוטר. לכך השיב הנאשם: **"...הוא (החוקר - ש.א.) אמר לי שהוא היה שוטר, אמרתי לו, תראה, קודם כל, אני לא ראיתי שהוא שוטר, וגם היו לו מדים רגילים, אם זה היה שוטר שאני רואה, שעם מדים, אז אני לא יכול להגיד לו ולקלל, כי הוא בא לשמור את המדינה לפי החוק"** (בפרוטוקול, עמ' 77 שורה 5 ואילך). בהמשך חזר הנאשם והסביר את תשובתו הנ"ל על רקע אמירות החוקר (אבטה) שלפיה המתלונן הוא שוטר.
39. הנאשם נשאל אודות טענת המתלונן - שלפיה הנאשם פנה לנאשם 1 ולאחר ואמר להם **"הבן זונה מצלם אותנו"** (טענה שלגביה לא נחקר הנאשם במשטרה) - ולכך השיב שלא כך אמר, אלא שהשתלשלות הדברים היתה מעט אחרת: **"אמרתי לי מה קרה, ואמרתי 'זה מצלם' וגם לא הסתכלתי מי שאל"** (בפרוטוקול, עמ' 78 שורה 16 ואילך). עוד נשאל הנאשם מדוע הפריע לו שהמתלונן צילם אותו, ואמר: **"אם אני מצלם אותך, איך אתה מ[רש]ה לי, לא רציתי שהוא יצלם אותי בלי אישור שלי. לא ידעתי מי זה ולמה הוא מצלם אותי. אני לא מאשר שהוא יצלם אותי"** (שם, עמ' 21 ואילך). לבסוף הטיח ב"כ המאשימה בנאשם כי הוא מאשר בעדותו רק את מה שנוח לו (היינו הקללות) אך לא מאשר את מה שלא נוח לו (היינו האיום), אך הנאשם דבק בגרסתו.

דיון והכרעה:

ד.

40. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפניי - הן מטעם המאשימה והן מטעם ההגנה - והתרשמתי מהן, וגם עיינתי במוצגים ובראיות שהונחו לפניי ושמעתי את סיכומי ב"כ הצדדים, אני קובע כי בסופו של יום נותר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי כמובן הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי. יאמר מיד כי אין בקביעה זו משום אמירה שלילית על המתלונן או על עדותו, ולמעשה ההיפך הוא הנכון. ככלל, עדותו של המתלונן בבית המשפט מקובלת עליו, וקביעתי הנ"ל מוגבלת לכך שבהתייחס לנאשם הספציפי דנא אין די בעדות יחידה זו כדי לעמוד ברף ההוכחה הנדרש לצורך הרשעה בפלילים.
41. תחילה יש לציין כי בסופו של יום - נוכח התיקונים שנערכו בכתב האישום - כיום מואשם הנאשם באמירה מאיימת יחידה בלבד, **"אנחנו נהרוג אותך"**, שנאמרה לפי הטענה אגב ותוך כדי קללות. יוטעם, כי לפי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם מואשם בעבירה של אימים **אך ורק בהקשר זה**, כאשר לא מיוחסת לו אחריות כלשהי למעשי נאשם 1 וה"אחר", שהם (כך לפי כתב האישום) המעורבים

העיקריים שכן הם אלה שרצו לעבר המתלון תוך כדי קללות ואיומים, רדפו אחריו ואילצו אותו לנוס מהמקום.

42. חשוב להדגיש, כי גם מתוך רישומי המתלון והנחיותיו בזמן אמת ברור כי הוא-עצמו ייחס לנאשם שלפני תפקיד משני בלבד באירוע, שאינו בהכרח פלילי. בצילומים ת/14 תיאר המתלון את הנאשם "חשוד מתסיס" גרידא (ר' בפסקה 18 דלעיל), דהיינו: כמי שלא השתתף במעשים עצמם. יתר על כן, בהתאם להנחיות המתלון עוכב הנאשם בחשד לעבירה של "הפרת הסדר הציבורי" בלבד ושוחרר לאחר חקירתו, וזאת להבדיל מנאשם 1 ומוגרבי, שנעצרו גם בגין חשד לאיומים ונלקחו לתחנה (ר' בדו"ח הפעולה ת/10). הנה כי כן, גם מנקודת מבטו של המתלון בזמן אמת, הנאשם דנא היה מעורב שולי, שלא ברורה פליליות מעשיו.

43. עוד יש להוסיף כאן, כי התמונה העובדתית המצטיירת מתוך זכ"ד המתלון ת/12 אינה לחלוטין ברורה. היבט זה בא לידי ביטוי גם בניסוח העובדתי השונה מהותית של כתב האישום המקורי (לתיאור ההבדלים ר' בפסקה 8 דלעיל), וגם בשלב החקירה, כאשר כפי שראינו החוקר אבטה סבר שדווקא מוגרבי היה בין הרודפים אחרי המתלון ואף הטיח במוגרבי טענה זו (ר' בפסקה 23 דלעיל).

44. בהקשר זה יש להזכיר עוד, כי התמונות שהוגשו בבית המשפט (ת/14) הן באיכות ירודה, באופן שקשה להבחין בהן בפניהם של המצולמים, עד כדי כך שהמתלון-עצמו לא ידע לזהות בהן את מוגרבי, על אף שמוגרבי אישר שהוא אמנם מופיע בהן. אכן, בכל הקשור לעצם נוכחות הנאשם באירוע אין באיכות הירודה של התמונות כדי להעלות או להוריד, שהרי בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם שהוא מצולם בהן, אך באיכות זו יש כדי להדגיש את הקושי הכללי שבבירור מדויק של עובדות האירוע. עוד יוזכר כאן, כי מדובר באירוע שהתרחש בשעת חשיכה, בהשתתפות מספר מעורבים (כאשר המתלון ציין בזכ"ד ת/12 נוכחות של 7-8 בחורים), והכל כאשר המתלון צופה בהתרחשויות מתוך רכב. בנסיבות אלה קיים אפוא קושי מובנה בייחוס אמירה כזו או אחרת למעורב מסוים דווקא, בפרט כאשר מדובר - לעניין אמירה זו - בעדות יחידה.

45. לכל האמור לעיל יש להוסיף את העולה מגרסאות מוגרבי והנאשם, כלהלן:

מוגרבי - כאמור עד הראייה היחיד לאירוע שהעיד לפני מעבר למתלון. הן בגרסתו בהודעתו במשטרה (נ/1) והן בעדותו בבית המשפט חזר מוגרבי וטען כי בעת האירוע הלן הנאשם על כך שהמתלון מצלם; הא ותו לא. גרסה זאת היא משמעותית בהתחשב בעובדה שמוגרבי לא היסס לומר כי נאשם 1 (יחד עם סודני נוסף) הוא זה שרץ לכיוון רכב המתלון ורדף אחריו - שכן יש בה אינדיקציה (ולו מסוימת) לכך שלא מדובר בעד שרק מבקש להימנע מלמסור אינפורמציה בטענה שלא ראה ולא שמע מאומה.

הנאשם - עוד במהלך חקירתו במשטרה אישר הנאשם את עצם השתתפותו באירוע ואף הודה מפורשות בכך שקילל את המתלון; גם כאשר החוקר אבטה הטיח בו שלקלל שוטר זו עבירה פלילית. ראוי לציין כאן, כי הנאשם לא השיב בהקשר זה באופן מתחמק (כגון בהעלאת טענה שאין ראיות לכך שהוא נכח במקום האירוע, או בדרישה להצגת ראיות לנוכחותו שם), אלא סיפר מיד את גרסתו. יתר על כן, כבר במגעו הראשון עם השוטרים - כשנשאל מה קרה ומבלי שהוזהר - אישר הנאשם את השתתפותו באירוע, ואף בכך יש אינדיקציה מסוימת לכך שלא ביקש לכסות על מעשיו.

46. נוכח הודיית הנאשם בעובדה שקילל את המתלון במהלך האירוע, לא למותר לציין כאן כי לא נתבקשתי מטעם המאשימה לבחון האם יש במעשה זה כדי לגבש עבירה אחרת מעבירת האיומים שבה

הואשם הנאשם בכתב האישום, כגון העבירה של העלבת עובד הציבור לפי הוראות סעיף 288 לחוק העונשין; והכל במסגרת סמכויות בית המשפט לפי הוראות סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. מכל מקום, בהתחשב בהלכות הרלוואנטיות ובמכלול נסיבות העניין, איני מוצא מקום לעשות שימוש במקרה זה בסמכויות אלה מיוזמתי. יתר על כן, דומה כי הימנעות המאשימה מלהאשים את הנאשם שלפניי בעבירה אחרת כנ"ל לא נעשתה באופן שרירותי וללא סיבה. זאת, משום שבעת האירוע, שכזכור אירע בזמן חשיכה, נהג המתלונן ברכב ללא כל סימני זיהוי משטריים ולמעשה אין ראייה לכך שהנאשם ידע (בזמן אמת) שמדובר בשוטר.

ה. סוף דבר:

47. העולה מכל המקובץ הוא שבסופו של יום לא ניתן לקבוע, במידת הוודאות הנדרשת בפלילים, כי הנאשם הוא זה שאמר את משפט האיום היחיד המיוחס לו בכתב האישום ("אנחנו נהרוג אותך").

אשר על כן החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדין, לזכות את הנאשם.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל הציטוטים שבהכרעת דין זו **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.